

اهمیت کاربردی جلبکهای دریایی
مینا احمدی، علی اصغر خانی پور

چکیده:

جلبکهای دریایی از دوجنبه اقتصادی و اکولوژیکی دارای اهمیت زیادی می باشند. از نظر اکولوژیکی، جلبکها در پایه هرم انرژی اکوسیستمهای عظیم دریایی بوده و به عنوان تولید کنندگان اصلی زنجیره غذایی، تثبیت کنندگان ازت و ایجاد اکوسیستم های خاص و تامین زیستگاه مناسب برای آبزیان دارای نقش حیاتی می باشند. از جنبه اقتصادی این گیاهان در تهیه علوفه، کود و تولید بسیاری از پلی سارکاریدهای با ارزش نظیر آگار، کاراژینان و آلژینات و آلژینات ها اهمیت بوده و مصارف مستقیم این گیاهان و فیکوکلویدهای قابل استخراج از آنها روز به روز در حال گسترش می باشد. جلبکهای دریایی بعنوان منبع سرشار پروتئین، اسیدهای چرب غیر اشباع و متابولیت های غذایی و دارویی سالهاست که مورد توجه محققان علوم زیستی بوده و با توجه به داشتن پتانسیل بالای جذب دی اکسیدکربن و از زیست توده ای که از این جلبکها باقی می ماند می توان فرآورده هایی مانند هیدروکربن، اتانول، متان، بیودیزل و پلاستیک های زیستی تولید کرد که ارزش اقتصادی بالایی دارند.

کلمات کلیدی: جلبک های دریایی، زنجیره غذایی، زیست توده

مقدمه

جلبک های دریایی ساده ترین موجودات کلروفیل دار هستند که بر اساس رنگدانه، مواد ذخیره ای، شکل کلروپلاست، شکل ظاهری و تازک طبقه بندی شده و شاخه های متعددی را از جمله جلبک های سبز، جلبک های سبز- آبی، جلبک های سبز- زرد، جلبک های قرمز و جلبک های قهوه ای دربر می گیرند (جیحونی، ۱۳۹۴). از لحاظ ارزش غذایی، جلبکها دارای درصد بالایی از ویتامین ها و عناصر معدنی مورد نیاز انسان و نیز ترکیباتی با خواص دارویی مختلف هستند. جلبکها در کاهش عناصر فلزی سنگین و جذب عناصر غذایی پسابهای کشاورزی و مزارع پرورش میگو و ماهی نیز تأثیر به سزایی دارند. در زمینه اقتصاد آب، جلبکهای دریایی با قدرت زیست بی نظیر خود در آبهای کاملاً شور دریایی دارای یکی از بهترین مزایا در مصرف آب هستند. این گیاهان با بی نیازی به آب شیرین و خاک زراعی قادر به تولید ماده غذایی بوده و بایرترین مناطق برای کشاورزی را به عرصه های تولید تبدیل می کنند. همچنین با استفاده از آب شور دریا علاوه بر مواد غذایی معمول که گیاهان خشکی تولید می کنند قادر به تولید ترکیبات ارزشمندی هستند که به ندرت در گیاهان زراعی معمول در خشکی یافت می شود (Webber, 1997). مصرف صنعتی جلبکها هم به دلیل خاصیت ژله ای و تغلیظ کننده ترکیبات بیوپلیمری موجود در آنهاست. این ترکیبات شامل آگار، کاراژینان، آلژینات و برخی بیوپلیمرهای دیگر است و به دلیل اینکه منشأ زیستی دارند با اطمینان بیشتر در محصولات مختلف استفاده شده و روز به روز بر دامنه مصرف آنها افزوده می شود. از این ترکیبات جلبکی برای تهیه انواع لوازم بهداشتی و آرایشی و تولید انواع قرصها، کپسولها، شربت های دارویی، نخ های جراحی، مواد قالب گیری دندان و مواد عکسبرداری رادیولوژیکی استفاده می شود. (سهرابی پور، ۱۳۹۶).

سوخت زیستی به عنوان جانشینی برای سوخت های فسیلی

سوخت های فسیلی با انتشار دی اکسید کربن به هوا منجر به تغییرات آب و هوا، خشکسالی، گسترش بیماری و تغییر در اندازه جمعیت گونه های گیاهی و جانوری می شود. با این روند ما نیاز به منابع انرژی تجدید پذیر مانند: خورشید، زیست توده، باد و آب داریم. زیست توده به عنوان یک منبع انرژی تجدید پذیر در نظر گرفته شده است. به عنوان منبعی با بیشترین پتانسیل در برآورده کردن نیازهای انرژی جهانی است. (Santhosh, 2016). جلبک های دریایی قادر به تولید سوخت های زیستی شامل: اتانول، متان، هیدروژن و روغن می باشند. از نظر اقتصادی تولید سوخت زیستی و اتانول زیستی از جلبک ها مقرون به صرفه است و منجر به کاهش انتشار گازهای گلخانه ای می شود. فناوری های جدید جهانی حاکی از این موضوع می باشد که تولید سوخت زیستی از ارزش و اهمیت زیادی برخوردار بوده و جلبکها به دلیل سرعت رویش بالا دارای تولید زیادی می باشند لذا در بین اقلام مختلف محصولات کشاورزی و منابع طبیعی برای تولید سوخت زیستی و اتانول در جهان انتخاب شده اند (خلجی، ۱۳۹۵) مطالعات نشان داده است که مقدار لیپید در بعضی از آنها ۸۰٪ وزن خشک و بخش عمده ای از روغن جلبک ها تریگلیسیرید است که نوع مناسب روغن برای تولید سوخت زیستی است. بنابراین استفاده از جلبک ها به عنوان یک

منبع پایدار برای تولید سوخت زیستی دارای اهمیت است. از سوخت زیستی به عنوان یک سوخت پاک یاد می‌شود زیرا عاری از هر نوع ترکیب آروماتیک و سولفوری است (Atadashi, 2012)

فرآوری کود آلی از جلبک های دریایی

بی تردید در پروسه فرآوری کود آلی از جلبک های دریایی عوامل متعددی مانند منشا جلبک دریایی، روش استخراج، فصل برداشت، عمق و دمای محل جمع آوری و روش عصاره گیری موثر می باشد. آسکومارین عصاره خالص جلبک دریایی *Ascophyllum nodosum* است که با دارا بودن طیف وسیع ویتامین ها و اسیدهای آمینه آزاد، هیدراتهای کربن و هورمونهای گیاهی، در بقاء گل و میوه، بهبود کیفیت و بازارپسندی میوه، حفظ یکنواختی شکل و اندازه میوه و افزایش درصد تشکیل میوه نقش بسزایی داشته و موجب افزایش سطح فتوسنتز و تولید کلروفیل در گیاه، افزایش مقاومت گیاه به تنش های گرما و سرما، بهبود خاصیت انبارداری میوه، افزایش میزان محصول و روغن موجود در دانه های روغنی، کاهش استرس ناشی از نشاء کاری و استقرار بهتر نشاء می گردد. بتائین، گلاسین- بتائین و آمینو بوتیرات موجود در آسکومارین موجب افزایش کارایی فتوسنتز به ویژه در شرایط استرس های ناشی از شوری خاک و سرما می شود. سینو کینین موجود در عصاره این جلبک با تشکیل Xanthine، استرس های ناشی از عوامل غیر زنده را می کاهد. از سوی دیگر بتائین موجب حفظ تعادل اسمزی سلولها در برابر استرس های دمایی و شوری می شود. آسکومارین حاوی لامینارین (Laminarin) است این ترکیب ضمن تحریک پاسخ های دفاعی گیاه، یکی از تنظیم کننده های مهم رشد و تقویت کننده سیستم دفاعی گیاهان به شمار می رود (جیحونی، ۱۳۹۴).

لامپ های زیستی

در این لامپها، جلبکها با استفاده از نور یک منبع روشنایی کم مصرف یا نور طبیعی خورشید، فتوسنتز می کنند و در نتیجه دی اکسیدکربن را جذب و اکسیژن تولید می کنند. این فرآیند با تولید الکترون هایی در سطح جلبکها همراه است که می تواند به عنوان منبعی برای تولید انرژی الکتریکی و تامین روشنایی مورد استفاده قرار گیرد. علاوه براین، می توان از آن به عنوان ابزاری برای مبارزه با آلودگی هوا استفاده کرد که در حقیقت هدف اصلی نیز همین است. با افزایش حجم الکترون ها می توان روشنایی محیط را تامین کرد. از لامپ زیستی می توان برای واحدهای مسکونی، اداری و حتی خیابان ها استفاده کرد. برای مثال در شهر هامبورگ آلمان این لامپ ها به طور گسترده کاربرد دارند. جلبک کشت شده با جذب دی اکسیدکربن، اکسیژن آزاد می کند بنابراین علاوه بر تلطیف هوا می تواند به عنوان منبعی برای تولید انرژی الکتریکی هم مورد استفاده قرار گیرد (مهدی نژاد، ۱۳۹۲).

اثرات آنتی اکسیدانی و تحریک کنندگی ایمنی عصاره جلبک ها

با توجه به روش استفاده غیرسیستمیک از آنتی بیوتیکها در آبزیان، با ایجاد مشکلات زیست محیطی و آسیب به طبیعت، اثرات منفی بیشتر و مشهودتری دارد، از اینرو معرفی مواد جایگزین آنتی بیوتیکها در بهداشت آبزیان ضروری می باشد (2001، Hahm et al) یکی از این مواد جایگزین، محرکهای ایمنی با منشاء گیاهی از جمله جلبکهای دریایی هستند که میتوانند نقش بسیار مهمی را در افزایش پاسخ ایمنی و جلوگیری از بروز بیماریها در آبزیان و انواع سیستمهای پرورشی آبزیان داشته باشند. این محرکها از طریق تقویت توان دفاعی آنتی اکسیدانی و سیستم ایمنی غیراختصاصی مقاومت ماهی را در برابر بیماریها افزایش میدهند (فاطمی و میرزرگر، ۱۳۸۶) گیاهان یا محصولات جانبی آنها حاوی چندین نوع فنول، پلی فنول، آلکالوئید، کوئینون، ترپنوئید، بتاکاروتن و ترکیبات پلی پیتیدی هستند که بسیاری از اینها میتوانند به طور مؤثری جایگزین آنتی بیوتیکها، داروهای شیمیایی، واکسنها و سایر ترکیبات مصنوعی باشند (Harikrishnan et al, 2011)

نتیجه گیری:

جلبکهای دریایی را می توان به عنوان گزینه های پرتولید دریایی برای تولید کودهای ارگانیک و مکملهای خوراکی دام و طیور و همچنین تولید پلیمرهای زیستی ارزشمند به کاربرد. همچنین به عنوان یک پالاینده زیستی موجب جذب نوترینت های اضافی تخلیه شده به وسیله فاضلابهای کشاورزی، صنعتی و شهری شده و از گسترش دامنه آلودگی ها و ایجاد کشتن قرمز می کاهد. بعلاوه با افزایش بیومس، منابع غذایی و پناهگاههای زیستی مناسبی برای طی مراحل لاروی انواع آبزیان فراهم می کند که از این رهگذر به افزایش تنوع زیستی آبزیان و اقتصاد شیلاتی کمک خواهد کرد.

منابع:

جیحونی . م. ۱۳۹۴. جلبک دریایی، از علف آبی تا کود آلی. مجله شکوفه. سال دوم. شماره ۲۱. ص ۵۶-۵۵
 خلجی. م. هدایتی. ع. ا. ۱۳۹۵. مکانیزم های بهبود بازده تولید سوخت زیستی از جلبک های دریایی، فصلنامه علوم و فناوری
 دریا. شماره ۸۱. ص ۶۲-۵۷

سهرابی پور، ج. ربیعی، ر. ۱۳۹۶. رویشگاه های ساحلی جلبک در جنوب ایران. طبیعت ایران. جلد ۲، شماره ۱
 فاطمی س. ا. و میرزرگر س. س. ۱۳۸۶. فارماکولوژی کاربرد ماهیان (ترجمه). انتشارات دانشگاه تهران. ۱۲۳ ص.
 مهدی نژاد، م. ۱۳۹۲. جلبک ها را روشن کنید. روزنامه جام جم.

Atadashi, I.M, 2012. "Production of biodiesel using high free fatty acid feedstocks", Renewable and Sustainable Energy Reviews. 16(5): 3275-3285

Hahm D.H., Yeom M., Lee E.H., m Shim I., Lee H.J. and Kim H.Y. 2001. Effect of Scutellariae radix as a novel antibacterial herb on the ppk (Polyphosphate kinase) mutant of Salmonella typhimurium. Journal of Microbiology and Biotechnology, 11(6): 1061–1065.

Harikrishnan R., Balasundaram C. and Heo M.S. 2011. Impact of plant products on innate and adaptive immune system of cultured finfish and shellfish. Aquaculture, 317(1): 1–15.

Santhosh, S.2016." Bioactive compounds from Microalgae and its different applications- a review", Advances in Applied Science Research, 7(4):153-158

Webber, H. H. & Thurman, H. V. 1991. Marine biology. (2ed. Edition), Harper & Colins Pub. Inc., 24pp.